

NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 80

Vážení spoluobčané,

vychází jarní číslo „Našich novin“, druhé v tomto roce, druhé v celobarevném formátu, ale na papíru jiné kvality. Byli jsme v očekávání, jaké ohlasy bude mít únorové číslo, které v tomto formátu mělo premiéru. Drtivě většině občanů se výtisk líbil, ale objevily se také názory, že už to nejsou noviny, ale časopis, a že náklady na jedno vydání jsou vysoké. Je dobře, že takové názory padly, protože konečná verze nové podoby novin není ještě dotažena do konce a každá vaše připomínka je pro nás důležitá

a bude projednána v zastupitelstvu. To pak doporučí redakční radě novin, jak by se mělo dál postupovat. Právě první změnou je druh papíru, na který byla největší kritika – že je příliš tvrdý a lesklý. Věřím, že tato varianta bude líbivější a pro většinu z vás přijatelná. Aby se líbila úplně všem, určitě možné není, protože stoprocentní shoda názorů snad ani nemůže existovat. Co se týká finančních nákladů, na noviny byla v rozpočtu schválena oproti předešlým rokům zvýšená částka a snažíme se také sehnat peníze od sponzorů. Tady bych problém určitě neviděl.

Nyní bych vás rád seznámil s připravovanou akcí, kterou je realizace nové větve veřejného osvětlení. Bude vedena od sloupu na křižovatce hlavní silnice x draha (u kolotoče) a vedena po pozemku č. 2793/1, pak krátce přes pozemek

Z OBSAHU

VZPOMÍNKY NA DĚTSTVÍ

str. 4

FOTBALOVÉ JARO

str. 6

OSLAVY OSVOBOZENÍ PLZNĚ AMERICKOU ARMÁDOU

str. 12

č. 76/3, další úsek bude uložen na parcele č. 75/18 a končit se bude na pozemku č. 75/10. Na této trase je v plánu instalace nejméně tří svítidel, a to před popisnými čísly 30 (p. František Jiřinec), čp. 156 (paní Prokopiusová) a čp. 150 (p. Jaroslav Korbel). Tato trasa byla vybrána z toho důvodu, že je z reálných možností nejsnazší a skoro celá vede po pozemcích ve vlastnictví obce. Vedení bude položeno do země, což pak v horizontu 2–3 let čeká celé veřejné osvětlení obce. Zatím máme k dis-

pozici pouze předběžnou informací od firmy ČEZ. Jakmile budeme znát konkrétní údaje, ihned je zveřejníme. Nebude se to totiž týkat jen naší obce, ale všech vesnic a měst, kde je veřejné osvětlení napájeno el. proudem vzdušnou cestou.

V loňském roce se začala připravovat dokumentace pro výstavbu hlavní páteřní cesty HPC 4, která ze všech polních cest, které jsou evidovány po komplexní pozemkové úpravě, byla vybrána jako prioritní. Jedná se o pozemek čp. 4039 v k. Svěradice; vzniklá cesta by měla mít asfaltový povrch a její šířka bude čtyři metry. Sloužit bude k lepšímu přístupu na zemědělské pozemky a bude využívána i jako cyklostezka. Město Horažďovice plánuje její napojení z katastrálního území Babín a Komušín, a to v rámci připravované komplexní pozemkové úpravy. Samotná realizace tohoto díla je plně v kompetenci Státního pozemkového úřadu, který bude investorem. Stavební povolení bylo vydáno odborem dopravy při MěÚ Horažďovice dne 20. 7. 2015. Podle posledních informací byla již podána žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova na období 2014–2020 a čeká se na její vyřízení. V případě, že dotace

bude přidělena, je reálné, že samotné práce začnou ještě letos na podzim, a to po skončení hospodářských prací.

Rozhodnutím zastupitelstva Plzeňského kraje ze dne 11. 4. 2016 nám byla přidělena dotace z Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje 2016 ve výši 250 000 Kč, která bude použita na opravu místních komunikací. Konkrétně bude položen asfaltový koberec na komunikaci Svěradice–Komušín, čp. 4065; jedná se o dosud neopravený úsek před horizontem. Náš rozpočet počítá ještě s doplatkem přibližně 150 000 Kč. Rádi bychom rovněž využili přítomnosti odborné firmy, která bude opravu provádět, a domluvili se na provedení zemních úprav na parcele čp. 2798 (zadní cesta kolem fotbalového hřiště). Jedná se o její napojení na místní komunikace čp. 128/1 a 107/1. V tomto místě je v současnosti nerovný kamenitý terén, kde se jen těžko prochází a cyklisté už šanci nemají vůbec.

Minulý měsíc jsme osadili při vjezdu do obce směrem od Blatné orientační ukazatel rychlosti projíždějících vozidel. Tyto ukazatele se většinou montují přímo na stožáry veřejného osvětlení, ale to v našem případě provést nešlo, protože sloup na křižovatce „u kolotoče na Drahách“ je příliš schovaný a radar by řidiči spatřili příliš pozdě. Proto jsme ukazatel umístili na nově postavený samostatný stožár, který je vidět už od hranice obce a přírodní el. kabel byl uložen pomocí chráničky do země. Dodávku radaru a jeho odbornou instalaci provedla firma SOFT-RADIO Vodňany. Věříme, že ukazatel rychlosti splní svůj účel, a plánujeme, že v příštím roce bychom totéž provedli při vjezdu do obce směrem od Velkého Boru.

V sobotu 16. dubna proběhla ve vestibulu kulturního domu přednáška dopravního experta p. Pavla Houdka z Horažďovic na téma „Novinky v silniční dopravě“, která přilákala 30 zájemců z řad našich občanů. Pan Houdek téměř 3 hodiny podával zajímavé informace a pak ještě odpovídal na zvědavé dotazy posluchačů. Na závěr pak slíbil, že je ochotný na podzim tohoto roku tuto akci zopakovat, a dostalo by se tak na další problematiku, která se teď nestačila probrat.

Užívejte si plným doušky krásné, slunečné a rozkvetlé jaro.

Václav Dušek – starosta

OBSAH

strana 1	Úvodní slovo starosty
strana 2	Úvodní slovo – pokračování
strana 3	Obsah + společenská rubrika
strana 4	Zajímavosti, události, střípky
strana 5	Akce v obci - MDŽ 2016
strana 6	Fotbalový klub
strana 7–9	Rozhovor – Miroslava Forejtová
strana 9	Rozhovor – pokračování
strana 10–11	Velkoborský rodák Miloš Patejřík
strana 12	Slavnosti svobody Plzeň
strana 13	Aktuální politické téma – Czechia
strana 14	Informace z obce
strana 15	Usnesení zastupitelstva
strana 16	Kulturní a sportovní akce

Společenská rubrika

Květen:

4. května	ŠTĚCHOVÁ Božena, čp. 75	70 let
5. května	KOLLÁR Ladislav, čp. 122	80 let
6. května	HRABEC Václav, čp. 140	66 let
7. května	KLAS Václav, čp. 62	71 let
8. května	ŠRÁMEK Emil, čp. 22	71 let
13. května	HAMBÁLKOVÁ Vratislava, čp. 106	67 let
20. května	KOPÁČKOVÁ Anna, čp. 84	77 let
28. května	KALABZOVÁ Jindřiška, čp. 134	61 let

Červen:

2. června	ŠILHAN Václav, čp. 93	67 let
3. června	ZEMANOVÁ Marta, čp. 76	72 let
5. června	DIVIŠ Pavel, čp. 34	61 let
11. června	KANDROVÁ Marie, čp. 37	78 let
12. června	KREJČOVÁ Jaroslava, čp. 110	60 let
19. června	HLÍNA Ladislav, čp. 101	64 let
26. června	JIRINEC Josef, čp. 56	63 let

Pracovní doba obecního úřadu

PONDĚLÍ	07.00–14.00	17.00–18.00
ÚTERÝ	07.00–15.00	
STŘEDA	07.00–16.00	
ČTVRTEK	07.00–15.00	
PÁTEK	07.00–14.00	

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.00–14.00	17.00–18.00
ÚTERÝ–PÁTEK	07.00–14.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...

■ **Dětský maskární ples**, konaný v sobotu 19. března, zaplnil celý sál KD. Převážně malých dětí v roztomilých oblecích masek bylo přes čtyřicet. Tombola v podobě balíčku překvapení s hračkou opět udělala všem radost. Celý odpolední program vedla paní Zbiralová se synem, kde se děti při diskotéce, hrách a soutěžích vydováděly. Svaz žen Svěradice děkuje všem ženám za darování zákusků.

■ Od čtvrtka do soboty před Velikonocemi, které přišly letos na 26. a 27. března, se pouhých sedm kluků ujalo tra-

dičního křtění po obci. Proto si v sobotu z domů, tentokrát až velmi pozdního odpoledne, odnášeli košíky syrových i vařených vajec, peněz a cukrovinek.

■ **Na své dětství a velikonoční křtění zavzpomínali** i další „kluci“ z obce Svěradice. Na popud pana Petra Löffelmanna a fotografie z roku 1972 jich šestnáct (z původních dvaceti kluků již dva zemřeli a dva mají zdravotní problémy) společně obešlo celou ves se zastávkami u křížků. Průvod provázelo několik přihlížejících. Dokonce i tehdejší ředitel školy pan František Stošek z Chanovic, který přijal jejich pozvání. Před budovou mateřské školy se vyfotografovali, a to na památku, jak se opět sešli a jak se dobově oblékli. A měli z toho po čtyřiceti čtyřech letech znovu velkou radost.

■ **Očkování psů** proběhne v pátek 6. května v 17.00 hodin před budovou obecního úřadu. Majitelé vezmou s sebou očkovací průkaz psa a 80 Kč.

■ Obec žádá občany i chalupáře o **zaplacení poplatku za odpad**, který měl být již uhrazen do konce dubna.

■ **Roční odpočet vodného** bude proveden členy kontrolního a finančního výboru během měsíce května.

■ Děti z místní Mateřské školy zvou širokou veřejnost k příležitosti **oslav Dne matek** na zábavné pásmo, a to 7. května v 15.00 hodin do vestibulu Kulturního domu Svěradice.

■ K **přerušení dodávky elektřiny** v obci dojde z důvodu běžné údržby dne 10. května od 13.00 do 15.00 hodin a ve směru na Lnáře od 10.00 do 12.30 hodin. Obchod

ZKD, hospoda U Turků bude v provozu, naopak mateřská škola bude mít přerušení dodávky.

■ **Slet ultralehkých letounů** na Letišti Tchořovice se koná v sobotu 21. května od 9.00 do 17.00 hodin. Host pořadatelů pan Martin Šonka předvede své pilotní umění v letounu Extra 300.

■ **Kůrovci (lýkožrouti)** jsou vážná hrozba pro smrkové lesy. Každý vlastník musí dle zákona o lesích (č. 289/1995 Sb.) a vyhlášky o ochraně lesa (č. 101/1996 Sb., v platném znění) provádět taková opatření, aby zabránil jejich vývoji a šíření. Napadené stromy ihned vytěžit a náležitě asanovat. (Čerpáno z oznámení Ministerstva zemědělství ČR.)

■ Od 12. 6.2016 bude platit **nový autobusový jízdní řád** a nám přibude jedna dopolední linka navíc. Na trase Horažďovice - Chanovice a zpět (přes Babín) pojedou autobus v 10.45 hod. z Horažďovic a v 11.40 hod. zpět z Chanovic (ze Svěradic cca v 11.50 hod.).

-jka-

AKCE V OBCI

Oslava MDŽ ve Svěradicích

V sobotu 12. března proběhla ve vestibulu kulturního domu malá oslava svátku Mezinárodního dne žen, na kterou byly pozvány všechny místní paní a dámy.

Tento svátek byl velmi oslavován za minulého režimu, kdy si ho tehdejší představitelé státní moci doslova „přivlastnili“. Lidem byl prezentován jako svátek dělnické třídy – oslava pracujících žen. Pravá podstata tohoto mezinárodního svátku tak byla nadlouho odsunuta do ústraní a jeho význam byl komunistickými pohláváry doslova dehonestován. Proto není divu, že po roce

1989 se začal více zdůrazňovat květnový „Den matek“ a klasické MDŽ bylo odstaveno na vedlejší kolej.

Vše se začalo měnit v roce 2004, kdy Poslanecká sněmovna i přes odpor Senátu odhlasovala, aby byl do

kalendáře zařazen jako významný den. Postupně se jeho oslavy vracejí a většinou se to děje za podpory měst a obcí, popřípadě různých místních spolků. A je to dobře.

Naší oslavy se zúčastnilo 33 žen, které doprovodilo 7 mužů, takže celkovou účast v počtu 40 osob můžeme považovat za velmi dobrou. Zastupitelé obce připravili malé pohoštění v podobě chlebičků, jednohubek a chutných zákusků, ke kterým bylo podáváno káfé dle výběru. V průběhu večera dostala každá žena kytičku krásných pestrobarevných petrekličů a k tomu tašku obecních suvenýrů. O dobrou zábavu se postaral

muzikant Honza Vondrášek, který neúnavně hrál jednu písničku za druhou, a netrvalo dlouho a došlo i na tanec. A že se ženy dobře bavily, je vidět i z přiložených fotografií.

FOTBALOVÝ KLUB

Fotbalové jaro – 1. část

Do jarních mistrovských soutěží vstoupili nejdříve hráči „A“ mužstva, a to v sobotu 12. března v zápase s Chotíkovem, který se odehrál za umělého osvětlení na „umělce“ Viktorie Plzeň v Luční ulici. První utkání po zimní přípravě

bývá vždy velice ošidné a je moc dobře, že ho naši fotbalisté úspěšně zvládli. Po prohraném poločase náš tým ve druhé půli zabodoval, zápas otočil a konečné skóre nakonec znělo 3:1 v náš prospěch.

O týden později jsme na domácím hřišti hostili dalšího silného soupeře, Slávii Vejprnice. I v tomto zápase jsme nezvládli první poločas a prohrávali jsme dokonce 0:2. Do druhého dějství však nastoupilo úplně „jiné“ mužstvo a třemi brankami se podařilo zvrátit průběh zápasu a doslova urvat další výhru. V dalším kole se opět konal výjezd do Plzně, tentokrát na hřiště Rapidu a cílem bylo odčinit loňskou poutovou porážku. A to se po bojovném výkonu podařilo a výhra 2:1 znamenala další 3 body do jarní sbírky.

Zatím nejtěžší letošní zápas nás čekal první dubnovou nedělí, kdy jsme na domácí půdě přivítali v derby utkání jednoho z aspirantů na postup do divize, tým FC Sušice. Po bezbrankové remíze došlo na pokutové kopy, a ty nám letos jdou – Sušici porážíme ve střelbě penalt v poměru 5:4 a získáváme další, moc cenné dva body.

Následující víkend pak jedeme do Horšovského Týna, který je v té době v jarní tabulce

suverénně nejhorší. Bohužel tam jsme se prezentovali zatím nejhorším výkonem a horko, těžko jsme vybojovali remízu 1:1. Díky opět excelentně zahraným penaltám jsme přidali druhý bod a nadále jsme zůstali bez prohry. O týden později jsme ve Svěradicích přivítali další klub ze spodních pater tabulky – TJ Zruč, a tentokrát hráči nepřipustili žádnou komplikaci a po bezchybném výkonu soupeře poslali domů s tříbrankovým přídělem – 3:0. Úspěšnou dubnovou sérii zakončilo „áčko“ na hřišti exdivizního Holýšova a po kvalitním výkonu zde zvítězilo 2:1. Bez porážky tak vedeme jarní tabulku krajského přeboru!

„B“ tým svoje jarní boje rozehrál v sobotu 26. 3. na hřišti v Žihobcích a dokázal zde remizovat 1:1. V penaltách nás pak podržel gólman Karel Soukup, a to znamenalo dvoubodový zisk, který jsme brali všemi deseti. Den po „aprílu“, v sobotu 2. dubna, hrála naše rezerva ve Velharticích a po výborném výkonu rozdrtila domácí tým v poměru 5:1. Za týden nás doma čekala na sestupových příčkách se pohybující Plánice, a proto se čekalo jednoznačné vítězství. Po nemastném a neslaném výkonu skončil zápas plichtou 2:2 a opět se kopaly penalty. Z těch se v poslední době stává parádní svěradická disciplína, a tak jsme si mohli po jejím skončení připsat na náš účet jeden cenný bod navíc.

Jenže za týden bylo všechno jinak, nekompletní a oslabený tým odjel na hřiště lídra soutěže do Dešenic a přivezl si odtud pěkný „ranec“ – 8:2. Výkon se ani nedá komentovat. O reparát se pokusil tým další víkend na domácí půdě. V zápase s Velkými Hydčicemi však inkasoval hned v úvodu utkání a po zbytek utkání se z toho neúspěšně vzpamatoval. Prohra 0:1 znamená, že naši rezervu čekají v následujících zápasech záchranářské práce.

Starší příprava zatím sehrála v rámci jarního programu dva turnaje a byla stoprocentně úspěšná. Jak

16. 4. v Janovicích, tak o týden později doma nenašla přemožitele a v obou případech skončila na prvním místě. Tomu se říká vstup do sezóny!

-vd-

ROZHOVOR

Když jsem požádala paní Miroslavu Forejtovou o rozhovor, byla tím tak překvapená, že o něčem takovém nechtěla ani slyšet. Prý se nechce nikde předvádět, nic si už nepamatuje, ostýchá se... Sama ale přiznává, že lidé příběhy ze života rádi čtou. Po mém velkém přemlouvání svolila, že se sejdeme další den, ale jen „na pokec“. Nic nebudu nahrávat, ani si nic zapisovat. A jak to dopadlo? Sešly jsme se a povídaly si přes dvě hodiny...

Povídání nad rodinným albem aneb jak šel život

Nahrávat jsem nemohla, protože diktafon se mi z neznámých důvodů „uzamkl“ a zapisovat jsem si netroufala, protože mě paní Forejtová připomínala: „to si nepište“ nebo „tohle tam nedávejte“. Odcházela jsem sice v dobrém rozpoložení po setkání s milým člověkem, ale s hlavou nabitou informacemi, které se mi po příchodu domů v hlavě rozlily neznámo kam. Budu se tedy v duchu vracet k fotografiím z rodinného alba a pokusím se vybavit si komentáře paní Forejtové.

„Tady na tom křesle na dvoře sedí moje babička a tady stojí dědeček. Jsou to tatínkovi rodiče. Babička pocházela od Petřů, jmenovala se Smíšková. Dědeček se jmenoval Kovařík. Narodilo se jim dvanáct dětí. Živých zůstalo jen osm. Šest děvčat a dva chlapci. Jedním z nich byl můj tatínek Jan. Po chalupě se u nás říkalo „U Humenskéch“. Dvě tatínkovy sestry Pepička a Tonička odešly v 17 letech do Ameriky. Říkala babička, jaké to bylo u poslední muziky s nimi loučení a objímání, když měly už další den nastupovat na loď a nevěděly, jestli se ještě někdy budou moci vrátit.

Tatínkova sestra Marie se provdala za pana Vojtěcha Štěcha. Paní Anna Kopáčková a Marie Marková jsou moje sestřeničky. Moje maminka pocházela od Pekaříků (později u Pečánků). Měla sestru Marii a bratra Václava. Marie zůstala doma a přizemnil se k nim pan Pečánka. Měli syna Fandu a dceru Annu. Václava si naši později vzali k nám. Když se maminka s mým tatínkem začali namlouvat, mamčiná maminka jí říkala: „Ty se chceš přivdat na takové hospodářství? Nebudeš umět pro tolik lidí ani vařit! Doma se to nenaučíš.“ Proto šla maminka sloužit. Nejdřív do Prahy, pak do jedné rodiny do Strakonice, ale nikde se k vaření nedostala, většinou opatrovala děti. Až naposled se dostala ve Strakonici ke Kohnům. To byli židé. Dodržovali

všechny židovské předpisy včetně jídla, a tam se maminka konečně naučila pořádně vařit. Ještě mám po ní schované sešity s recepty na všechny druhy, i zvláštních jídel. Byla u nich tři roky.

Nakonec chtěli Kohnovi tatínkovi zajistit i dobrou práci, ale on byl jediný ze sourozenců, který se hodil do hospodářství a kterého ho také bavilo. Navíc měl velkou lásku, a to byli koně. I na vojně byl u dragounů, a když začal hospodařit, koně u nás nikdy nesměli chybět. U chalupy bylo asi 10 hektarů orné půdy, s lesy a loukami tak něco kolem 12 hektarů. Tatínek byl šikovný a příčinlivý hospodář, ale co to bylo platné, když na zvelebování hospodářství peníze chyběly. Mamčinino věno se rychle rozkutálelo, sedmi sourozencům se musel vyplatit podíl z chalupy, takže přišly na řadu půjčky. Maminka žila v neustálých starostech, jak se to všechno splatí.

NEČEKANÁ POMOC

První nečekaná pomoc se naskytla za nějaký čas, kdy u nás byla na návštěvě jedna z amerických tet. Po jejím odjezdu zpět do Ameriky přišla zásilka a v ní byla fotografie v kartonu, který se dal rozevřít nebo někde postavit. Bylo to hezké, ale nic dalšího se neudálo. Pak přišel za nějaký čas dopis a v něm byla mimo jiné věta: „Našli

ROZHOVOR

jste ty obrázky v obrázku?" Naším to vrtalo hlavou, jaké obrázky? Začali fotografii prohlížet, až našli uvnitř schované dolary. To bylo radosti! Pořídili za ně traverzy na koňskou maštal. Druhá pomoc přišla v době, kdy několi- kanásobně stoupla cena hříbat. Tatínkovi se je podařilo

dobře zpeněžit a hospo- dářství bylo z nejhoršího venku.

Největší tatínkovou zá- libou byla ale myslivost. To bylo honů, to bylo po- sledních lečů. A hlavně, to bylo zvěře. Bažantů, za- jíců, koroptví... To by si současní myslivci smlsli. Chodila jsem skoro po- řád nahánět nebo jsem vodila na tatínkovo přá- ní ohlášené opozdilé hon- ce za ostatními. Když už se kruh honců uzavíral a hrozilo, že velkou spou- tu zajeců, které ještě ne-

vyběhly z lože, myslivci zastřelí, odtroubil tatínek poslední leč. Po třetím troubení už pak nikdo nesměl vystřelit. Ta- tínek pak říkal: „Copak si to necháme všechno vystřílet?“ Tatínek byl ve spolku velmi činný, zastával několik let funk- ci hospodáře. Dokonce měl dostat v Praze ke svým sedm- desátým narozeninám ocenění za dlouholetou myslivec- kou činnost, ale už se toho nedočkal, protože zemřel.

Na hony sem do Svěradic jezdilo mnoho cizích hostů. Často tu býval také známý lékař profesor Hloucal nebo MUDr. Kučera ze Strakonic i mnoho dalších. Doktoři ze Strakonic se sem dostali asi následovně. Tatínek měl v Rážku vyhlídnutou kočku tulačku. Jednou k večeru tam na ni šel číhat a při tom spadl do nějaké vytěžené homole a nemohl ven. Dlouho volal o pomoc, až ho uslyšel někdo z Babína. Odvezli ho do nemocnice do Strakonic a tam se setkal s prof. Hloucalem a pozvání na hon bylo už snad- né. Mě tatínek také naučil střílet. Kolikrát jsem si musela sama zastřelit vylítlá holoubata nebo na zahradě králíka na pekáč.

JAK ŽIVOT ŠEL

Já jsem se narodila 20. září 1936. Ke křtu mě nesla teta Ema z Prahy a nechala mě pokřtít Miroslava. Říkala: „Já vím, že by z tebe udělali Andulu nebo Marjánu. Nebudeš mít se svým jménem takové trápení jako já. Budeš Mirka.“ Nebyla to ale moje kmotřička. Moji kmotři byli manželé Štěchovi, ro- diče paní Anny Kopáckové a Marie Markové. Tady na té foto- grafii jsem jako dvouletá. Naši říkali, že to je focené o pou- ti a že jsem se jim ztratila. Všude mě hledali a nakonec mě objevili na vsi za střelnicí, kde si mě právě fotil profesionální fotograf. Na další fotografii je i moje sestra Marie. Byla to ta- ková něžňoučká blondýnka. Každému se líbila. Provádala se za Vaška Panušku. Byl to hezký pár. Bohužel odešla na věčnost už v 53 letech.

Já jsem po vychození školy rok chodila do zemědělské- ho učiliště do Horažďovic. Pak jsem nastoupila do kancelá- ře Strojní a traktorové stanice tady ve Svěradicích, kde jsem pracovala šest let. Vedla jsem evidenci nafty, olejů, materiá- lu, dělala faktury za vykonané práce a traktoristům výplaty. Samozřejmě všechno ručně bez jakékoliv výpočetní techniky. Nejhorší bylo, když traktorista jezdil třeba týden a když jsem se pak sháněla po výkazech, řekl, že vůbec neměl čas je vy- plňovat. Potom to na mě „navalil“ a já to študovala doma.

Ale když je člověk mladý, všechno vydrží a nakonec se tomu zasměje. Se svým budoucím mužem Františkem Forej- tem z Týnce jsem se znala jen zběžně, když k nám nastou- pil před vojnu po maturitě na SZTŠ v Klatovech. Potom po vojně jsme se více seznámili na brigádě při vázání lnu. Dělali jsme spolu v partě, povídali jsme si, pak jsme se začali schá- zet a 20. října 1956 jsme měli svatbu. Za 3 roky se nám na- rodila Danko, potom za 2 roky Mirka a za 10 let Hanička. Sna- žili jsme se je dobře vychovat a umožnit jim vzdělání. Danko vystudovala pedagogickou fakultu, Mirka je vyučená v oboru kuchař, číšník a Hanka vystudovala také SZTŠ v Klatovech. V současné době mám 6 vnoučat, 5 pravnoučat a další je na cestě. To je tady živo, když se všichni sejdem.

Bohužel můj muž před 5 roky zemřel. Bylo to přesně den před naším 56. výročí svatby. To víte, že se mi stýská. Sna- žím se nezahálet, dělám, co je třeba, abych se zabavila a také abych byla co nejdéle pohyblivá. Moc ráda čtu, ale nemohu to kvůli očím přehánět. Když přišla naše Mirka s tím, že její muž Milan bude dělat v Čechelovicích starostu, řekla jsem jí: „Holka,

ROZHOVOR

to tě lituju.“ Vzpomínala jsem na mého muže, jak se snažil zjistit pro obec všechno, co bylo třeba, a doma mu práce stála. Ale asi to jinak nejde.

KONEC VÁLKY

Ještě bych vám také ráda pověděla, jaké mám vzpomínky na květen 1945. Každý rok v květnu se mi to vše znovu vybavuje. Bylo mi tehdy devět let. Pátého května jsme vedli vykoupat ovce do rybníčku Čekanec do Mladí. Chtěli jsme je potom stříhat. Když jsme se vrátili, na Bártoc chalupě vlál náš prapor a říkali, že je v Praze revoluce. Pak druhý den začalo to dunění a přibližovaly se tanky. Ještě dodnes mám v živé paměti ten rámus. To víte, tady v té naší úzké ulici to bylo hrozné. Chalupa se třásla a praskl nám tenkrát štít. Bála jsem se a utekla jsem na naši sýpku, která měla okénko na náves. Všechno jsem pěkně viděla a připadala jsem si v bezpečí. Tanky, to už se vědělo, že americké, se otáčely na návesi, také auta a jedno zajelo před nás až tady k té chalupě na fotografii. To byla chalupa „Nány Hlučejch“. Ta byla později zbourána. To auto před námi byla polní kuchyně. Kuchař byl u nás každou chvíli. Hodně vojáků spalo u nás na půdě ve spacácích. Po jejich odjezdu jsem po nich na půdě našla ještě 27 čokolád. Na trámech byly „vajgly“, ještě že jsme nevyhořeli.

Vzpomínám si, jak k nám přišli a chtěli na mamince vodu. Studenou ne, ale horkou. Maminka zatopila v kamnech, dala do hrnce vařit vodu. Já seděla s naší Marií za kamny a koukaly jsme, co se bude dít. Najednou jeden voják otevřel nějaký batoh. Začali vytahovat konzervy a házet je do hrnce. My jsme s Marií byly celé vyjevené, jak konzervy bublaly ve vodě. No, chtěli mít také teplé jídlo. Ten jejich kuchař jednou přinesl mamince hromadu plátků masa, že mu to zbylo, ať si s tím dělá, co chce. Maminka to obalila jako řízky a pak je pozvala, aby si to snědli. Strašně jim to chutnalo. To víte, byly křehoučké, ne jako ty jejich napůl syrové bifteky. A co když jim jednou maminka udělala vaječný koňák, to se jich potom nemohla zbavit.

No, vycházeli jsme s nimi dobře, několik jsme jich znali jménem. Byli mezi nimi i tři Češi, takže domluva byla dobrá. V těch dnech říkal děda, že k němu na pastvě „U Jámy“ přišel německý voják, asi nějaká šarže, měl utržené výložky, a chtěl vědět, kde jsou Američané a kde Rusové. Tak

se ho tam Američané vydali hledat a on se tam mezitím zastřelil. A kdo ho měl zakopat?

V ten den procházeli přes Svéradice němečtí vojenští zajatci. Za přejezdem Velký Bor byl sběrný zajatecký tábor. Tam je odváděli. Jeden Američan, kterého jsme znali, ukázal na 2 vojáky z toho transportu, dal jim do rukou lopaty a krumpáč a šlo se. Oni si chudáci mysleli, že si jdou kopat vlastní hrob. Prý se celí třáslí a pot z nich jen lil. Až když uviděli mrtvého Němce, asi se jim ulevilo. Potom, když se vrátili do vsi, seděli tady u nás na dvoře na lavičce. Naše babička byla taková útloucitná, viděla, jak jsou zbědovaní a donesla jim každému hrníček bílého kafe a buchtu. Ten náš známý Američan se ale na ni strašně zlobil, že je ještě tady hostí za to, co udělali našim lidem, že při osvobození koncentráků viděli ty hrůzy, co dělali našim lidem.

Za americkými vojáky „táhly“ nejen holky ze Svéradic, ale chodila sem také parta z Holkovic. Pamatuji se, že jednou k nám přišly holky Míloc z kovární (nynější chalupa před Korbeloc) a sháněly našeho tatínka. Chtěly, aby jim šel hrát do hospody k Turkům na chromatiku. Maminka ráda nebyla, tak jim řekla, že není doma. Já byla na dvoře a jedna z nich se zeptala: „Neviděla jsi tatínka?“ a já nato po pravdě: „Šel na sejpku.“ Jak už jsem říkala, naše Marie byla něžná blondýnka už jako malá. Líbila se i jednomu Američanovi. Když jednou ráno pořád spinkala a on už musel odejít, alespoň jí obložil celý polštář kolem dokola čokoládami.

Bylo ještě mnoho příhod, ráda si na tu dobu vzpomínám. Víím, že jsme měli i adresy několika vojáků. Po válce jsme oslovili naše americké tety, aby nám je pomohly hledat, ale nebylo už po nich ani stopy. Říkal Pepík Smitka, že tady ta brigáda, co byla u nás, šla hned potom na Japonsko, a tam byla jejich loď torpédována. Je z toho člověku smutno. Nejhorší je, že jsme nepoučitelní. Tady bych své povídání ráda skončila. Člověk si raději připomíná ty lepší stránky života a dětství a mládí k nim samozřejmě patří.

Paní Forejťová, moc vám děkuji za vaši ochotu podělit se s námi o část vašich vzpomínek. Věřte mi, že jsem k vám přišla, aniž bych věděla, že tento rok oslavíte svoje 80. narozeniny. Vážně a bez jakéhokoli lichocení bych vám řekla nejméně o deset let méně. Přeji vám osobně i za naše čtenáře, abyste byla ještě dlouho tak čilá a mohla se těšit z vaší velké rodiny. Ještě jednou moc děkuji.

Ing. Marie Šulcová

HISTORIE

Velkoborský rodák a vlastenec

V neděli 17. dubna se ve Velkém Boru konala malá slavnost, odhalení pamětní desky a uctění památky velkoborského rodáka, učitele a vlastence, pana Miloše Pastejříka, který byl 13. 7. 1943 popraven v Berlíně německými fašisty za svoji odbojovou činnost za 2. světové války. Vzpomínkové akce a odhalení pamětní desky se důstojně zúčastnili krojovaní zástupci sboru Selské jízdy ze Štěkně, zástupci dobrovolných hasičů ze Štěkně, Velkého Boru a dále starosta V. Boru, příbuzenstvo M. Pastejříka a velkoborští občané.

Miloš Pastejřík se narodil 20. 4. 1906 jako jedno z dvojčat manželům Josefě a Josefu Pastejříkovým na velkoborském statku čp. 32, nazývaném „U Kalíšů“. V raném dětství bývali dvojčata Miloš a jeho bratr Bohouš k nerozeznání a dokázala je od sebe rozlišit prý jen maminka. Chlapci měli ještě pět starších sourozenců a své dětství prožívali v laskavém, ale přísném prostředí své rodiny. Po

absolvování měšťanské školy v Horažďovicích, kam denně docházeli pěšky se svými borskými vrstevníky, se jejich cesty rozdělily. Miloš se vydal do Plzně studovat pedagogiku a Bohouš, též zvaný Bohuš, odešel na střední školu do Prahy. Od té doby se chlapci stýkali jen o svátcích a o prázdninách.

Po maturitě v roce 1925 nemohl Miloš z byrokratických důvodů získat práci ve školství a své první učitelské místo získal až o rok později jako zastupující a výpomocný učitel ve Střelských Hošticích, pak po vojenské službě v Cehnicích a Malém Boru. V roce 1928 se dostal na pětitřídní obecní školu ve Štěkni, kde později získal definitivu. Zde se mladý Miloš obětavě zapojil do činnosti místního Sokola, který v té době započal stavbu nové sokolovny a v roce 1938 byl zvolen do funkce starosty jednoty, kterou vykonával až do rozpuštění Sokola v roce 1941.

Ve Štěkni si učitel Pastejřík brzy našel nový domov v čp. 118 a 13. 10. 1932 se oženil s Hedou Hofmeisterovou. V roce 1933 se manželům narodila dcera Heduška a později v roce 1941 dcera Emička. Miloš Pastejřík se ve Štěkni také velmi obětavě zapojil do práce v místním zastupitelstvu a od počátku svého učitelského působení se významně podílel na úsilí o zřízení měšťanské školy ve Štěkni. Pro děti byla docházka do měšťanky ve Strakonicih dost komplikovaná, a tak i přes četné potíže s úřady a některými obcemi v obvodu Štěkně se podařilo v roce 1939 měšťanskou školu ustavit.

ODBOJOVÁ ČINNOST

Své organizační a pokrokové schopnosti učitel Miloš Pastejřík uplatnil i v učitelské jednotě ve Strakonicih, kde byl roku 1936 zvolen jejím předsedou a posléze

Oběti fašistického teroru z řad občanů Štěkně. Miloš Pastejřík, Otakar Votruba a Jan Přib, zavražděni německými fašisty za činnost v ilegální vlastenecké organizaci.

HISTORIE

členem širšího vedení Ústředí učitelských jednot v Praze-Vyšehradě. Na Ústředí v Praze se seznámil s jeho ředitelem Josefem Peškem, bývalým učitelem v Horažďovicích, který Miloše na počátku 2. světové války 1940 získal pro odbojovou organizaci Úvod (Ústřední vedení odboje domácího) napojenou na exilovou vládu v Londýně. Koordinátorem pro jihozápadní Čechy byl tehdy právě ředitel Pešek, který občas zajížděl na tajné schůzky do školy v Katovicích, kde působili učitelé Ladislav Fišer (pan řídící) a Karel Kolář.

Na ty to schůzky přijížděl na kole ze Štěkně též učitel Miloš Pastejřík. Zmínění učitelé předávali Peškovi zprávy o dění na Strakonicku a hlavně zprávy o strakonické Zbrojovce. Pro spolupráci získal učitel Pastejřík též své kolegy ze Sokola Jana Příba, pracovníka Zbrojovky ve Strakonici, a Otomara Vobrubu, výpravčího ve Štěkně a rovněž Zdeňka Janíčka, úředníka okresního úřadu ve Strakonici.

ZATČENÍ

Na podzim roku 1941 zjistil ředitel Pešek, že jsou sledováni gestapem, a proto přerušili své styky. V únoru 1942 zatklo gestapo J. Peška a za nedlouho 27. února zatklo také Miloše Pastejříka. Začátkem března byli též zatčeni J. Příb, O. Votruba a Z. Janíček. Po třech týdnech nelidského vyslýchání a mučení na gestapu v Klatovech byli zatčení převezeni do věznice na Bory v Plzni. Zde mohl Miloše navštívit 20. 4. 1942 jeho bratr Bohouš, (byl stavitelem u Českomoravské strojírny v Praze) – bylo to přesně na den jejich 36. narozenin. Později v květnu a červnu byla povolena návštěva manželky Hedy s dětmi a v září před odvezením do Bayreuthu v Německu se s ním mohla rozloučit ještě samotná manželka. Další návštěvy během věznění byly zamítány a Miloš Pastejřík již začínal tušit svůj osud.

Po šesti měsících byl převezen do věznice Plotzensee, kde jej směl navštívit druhý nejstarší bratr František, tehdy vrchní ředitel továren na střelivo ve Vlašimi, se svým berlínským obchodním zástupcem Ehrašem. Bratr tehdy přivezl vězněnému kousek domácího borského chleba se škvarky, kousek bílého pečiva a kousek čokolády. Po určitém naléhání a vyjednávání

mu dozorce dovolil potraviny sníst během rozhovoru. Brát jídlo do cel bylo zakázáno. Miloš borský chléb hladil a přímo zbožně sbíral i nejmenší drobký ze stolu. Opakované žádosti bratří a dalších o obnovení procesu a zmírnění trestu byly zamítnuty a 8. 3. 1943 byl učitel Pastejřík odsouzen k trestu smrti.

HRDINSKÁ SMRT

Poslední dopis své milované rodině na rozloučenou napsal v červenci 1943 a 13. 7. 1943 byl v 7 h večer popraven gilotinou. Popraveni byli též jeho kolegové z odboje J. Pešek, J. Příb a O. Votruba. Čest jejich památce a nezapomínejme na jejich velké oběti!

Miloš Pastejřík během svého 17měsíčního věznění i přes kruté a nelidské týrání nezradil žádného svého kolegu z odboje a čestně a obdivuhodně překonal hrůzy svého osudu. Po skončení války 20. 10. 1945 obdržel za svoje zásluhy v odboji od prezidenta Československé republiky dr. E. Beneše Československý válečný kříž 1939 in memoriam, dále byl v roce 1946 in memoriam povýšen na ředitele měšťanské školy ve Štěkně a v roce 1948 Zemskou školní radou na školního inspektora. Ani v současné době nezapomíná městy Štěkeň a pamětníci na svého váženého a oblíbeného učitele Miloše Pastejříka.

Václav Strolený

UDÁLOSTI V REGIONU

Oslavy osvobození Plzně Američany

I letos vás město Plzeň zve na tradiční oslavy osvobození americkou armádou. 5. května zahájí Slavnosti svobody Plzeň pietní událost Jom ha-šoa – Den vzpomínání na oběti holocaustu, který se letos uskuteční kromě jiných měst i v Plzni. Hlavní programovou linií této vzpomínkové akce je kontinuální čtení jmen obětí holocaustu, do něhož se může zapojit každý návštěvník, který bude mít zároveň možnost nahlédnout do pamětních knih obětí holocaustu. Program je připraven Institutem Tereziánské iniciativy a Židovskou obcí v Plzni a jeho součástí je i soutěž pro školy s tématem Pomoc lidem v nouzi.

Veřejnost se opět může těšit na besedu s veterány v Měšťanské besedě, kempy klubů vojenské historie v Křížkových sadech, v parku za obchodním centrem Plzeň Plaza či u Patton Memorial Pilsen a řadu pietních aktů. Tento rok mimořádně proběhne hlavní vzpomínkový akt 6. května v 16 hodin u pomníku generála Pattona v sadech Pětatřicátníků, a to vzhledem k plánované opravě pomníku Díky, Ameriko! Zajímavý program nabízí areál bývalého depa dopravních podniků – na spodním parkovišti předvede ukázky činnosti aktivních záloh Armáda České republiky, DEPO2015 provoní lahůdky americké kuchyně v rámci festivalu Street Food Market. Stylovou atmosféru navodí dobová polní kuchyně či rytmus swingu.

Novinkou sobotního programu oslav bude Ride of Freedom (Cesta svobody), která pro letošní, nevyroční oslavy, nahradí velký Convoy of Liberty. Dvacítká jeepů doprovázená vozidly

historické vojenské techniky proveze čestné hosty Slavností svobody – válečné veterány II. světové války a jejich rodiny Plzní – zastaví se na Bolevecké návsi, kde svůj program připravuje KVH Tommy and Yankee, pokračovat bude směrem do Armádního střeleckého stadionu v Lobzích, kde proběhne vzpomínka na padlé ve II. světové válce. Jízda vyvrcholí tradičním setkáním veteránů s veřejností na náměstí Republiky.

Rodiny s dětmi zabaví celodenní soutěž „Z Normandie do Plzně“, která na trase z Patton Memorial Pilsen k DEPO2015 umožní vyzkoušet si na různých stanovištích na vlastní kůži nároky, které kladla na zdatnost i vědomosti amerického vojáka osvobozující cesta Evropou.

Od pátku do neděle bude probíhat kulturní program na náměstí Republiky. Diváky do atmosféry roku 1945 přenesou swingový program Ondřeje Rumla, BoomBand! Jiřího Dvořáka s Tonyou Graves a Martinem Chodúrem či česká gospelová jednička Zuzana Stíráská a Fine Gospel Time. Tradičním hostem Slavností svobody bude Marta Kubišová s hudebním doprovodem Petra Maláska.

K programu Slavností svobody se rovněž připojí Český rozhlas Plzeň, který chystá již tradiční Den otevřených dveří, a to v sobotu 7. května. Společnost Plzeň2015 připravuje oblíbenou májovou taneční noc v KD Peklo, ELECTRO SWING PLZEŇ No. 5. Nebude chybět ani výstava, tentokrát s názvem „Konec války v Čimelicích 1945“ s fotografiemi Alexandra Paula, významného československého fotografa, který zdokumentoval setkání německých, amerických a ruských vojsk v Čimelicích v květnu 1945. Výstavu připravili Studijní a vědecká knihovna Plzeňského kraje ve spolupráci s Americkým centrem velvyslanectví USA v Praze. Další výstavy se budou konat v mázhauzu plzeňské radnice a ve Smetanových sadech.

Ve spolupráci s Patton Memorial Pilsen připravilo město Plzeň iTagové stezky „Po stopách osvobození“. Při návštěvě jednotlivých cílů se návštěvník seznámí se zajímavými osudy a událostmi, které vítězství ve II. světové válce doprovázely. Informace jsou pomocí iTagových štítků dostupné přes mobilní telefon. První stezky vznikly již v roce 2013 – po stopách osvobození Plzně a Chodska, nově je zprovozněna stezka po Klatovsku, kterou tvoří 11 pamětních míst.

www.slavnostisvobody.cz

AKTUÁLNÍ POLITICKÉ TÉMA

Označení ČR pojmem Czechia

Posledních několik dní rezonuje médií i společností nápad současné vládnoucí garnitury na označení naší kotliny pro leckoho velmi neznámým pojmenováním „Czechia“. Tento netradiční pojem vnáší jiskřičku zamyšlení a úvah snad do každé hlavy českého obyvatelstva. Není se čemu divit, jakákoliv novota související s názvem státu je citlivým a osobním tématem.

Změna byla nadnesena u příležitosti schůzky ústavních činitelů na Pražském hradě a byla bez rozsáhlejší diskuze okamžitě přijata. Vláda tento návrh podporuje, a tak nic nebrání zaslání tzv. verbální nóty (rozuměj zjednodušeně jako písemné oznámení) Organizaci spojených národů. Až se tak stane, bude možné oficiálně používat jak politické označení Česká republika (v angličtině the Czech Republic), tak rovněž i zkrácený geografický název Česko (v angličtině nově Czechia). Nyní je totiž jako tzv. Short Name, tedy zkrácený název, uvedeno pouze sousloví Czech Republic. Diskuze se rozvinula zejména právě ohledně anglického označení, neboť tam se jednoslovný výraz neuchytil a je velmi vzácně používán.

Bez ohledu na svůj názor na tomto místě musím vyslovit důrazný nesouhlas s procesem přijímání takto ožehavé nejen jazykové otázky. Přestože v této souvislosti neexistuje žádná legislativně stanovená procedura, pokládám za vrchol ignorance, pokud se během jedné schůze několik politiků dosluhujících své funkční období rozhodne bez připuštění veřejné diskuze zasáhnout do pojmenování státu v ostatních zemích a ovlivnit jej nad rámec doby svého úřadu.

Jako vždy se objevili lidé, kteří tuto novinku uvítali, lidé, kteří s ní nesouhlasí, a lidé, které to nezajímá. Bez ohledu na obsahovou stránku tohoto rozhodnutí a na skupinu, ke které člověk patří, si však dovoluji tvrdit, že takto vysoce symbolická otázka, která se navíc dotýká každého obyvatele České republiky, vyžaduje skutečně velkou míru zapojení veřejnosti, nikoliv autoritativní bleskové usnesení dokonce bez příslušné parlamentní diskuze.

Ačkoli jsem srozuměn s vyjádřením Ústavu jazyka českého, na kterém je mimo jiné založena argumentace

pro přijetí zkráceného termínu Czechia, dovoluji si zde polemizovat, přestože tuto instituci vysoce respektuji. Dle mého názoru není tato problematika výlučně lingvistickou záležitostí, nýbrž je třeba ji chápat ve všech konotacích a důsledcích, které s sebou přinese.

Přestože lze tedy uvažovat, že z jazykového hlediska je výraz Czechia správný, některé velmi důležité aspekty jsou nešikovně opomíjeny. Za největší dva nedostatky (kromě mnoha jiných) považuji (i) prohloubení napětí mezi českou a moravskoslezskou částí a (ii) finanční následky doprovázející zavedení označení. V této souvislosti lze poukázat například na tvary „Czechlands“ (rozuměj České země) či „Bohemia“, kteréžto se také často skloňují.

Na závěr podotýkám, že otevření této otázky pokládám obecně za správnou věc, ovšem nejsem v této věci zastáncem ukvapeného rozhodnutí bez možnosti veřejnosti vyjádřit své názory a preference, obzvláště ve chvíli, kdy neexistuje žádný důvod, proč se změnou takto spěchat. Co se týče samotného názvu, považuji za správné ponechat zcela na vůli čtenáře, jaké pojmenování si zvolí, pokud je schopen jej dostatečně argumentačně podpořit.

Josef Smitka ml.

INFORMACE Z OBCE / OBECNÍHO ÚŘADU**ENERGETICKÉ ŠTÍTKY**

V měsíci březnu byl firmou PKV BUILD s. r. o. proveden posudek budov obecního úřadu a mateřské školy z hlediska PENB (průkaz energetické náročnosti budov). Povinnost pořízení PENB nám nařizuje zákon č. 406/2000 Sb. o hospodaření s energií ve znění pozdějších předpisů a tímto jsme tomuto učinili žádost.

BIOLOGICKÝ ODPAD

Od 1. dubna jsme opět rozmístili hnědé kontejnery na biologický odpad a jejich celkový počet byl navýšen s šesti na osm. Tyto nádoby jsou určeny pro rozložitelný odpad ze zahrad (listí, spadlé ovoce, odpady ze zeleniny, květiny apod.). V žádném případě do nich neházejte větve ze stromů nebo nějaké větší keře. Nové rozmístění kontejnerů: parkoviště u hřiště – 1x, prostor před MŠ – 1x, u nohejbalového hřiště – 2x, za OÚ – 2x, draha – 2x. Jejich vyprazdňování bude firma BECKER-BOHEMIA zajišťovat 1x za 14 dnů, a to v pátek každý sudý týden. Služba je pro občany zdarma.

PRACOVNÍCI OBCE

V letošním roce jsme opět využili nabídky ÚŘADU PRÁCE k vytvoření pracovní příležitosti v rámci veřejně prospěšných prací a požádali jsme o přidělení pracovníka dle seznamu, který nám byl předložen. Podmínky byly oproti loňsku o něco přísnější, protože jsme nesměli zaměstnat stejné lidi. To ale nakonec nebyl problém, poněvadž jak Hana Šimánková, tak Jaroslav Pučil skončili na vlastní žádost. Zaměstnali jsme slečnu Hanu Duhanovou z čp. 4, se kterou byla podepsána smlouva na čtyřicet hodin týdně. Její mzda je kompletně hrazena úřadem práce. Na starosti bude mít úklidové práce, sečení trávy, starost o obecní zeleň a další práce dle potřeb obce. K tomu ještě bude mít na starosti úklidové práce v kulturním domě, konkrétně vestibul, sál a příslušenství.

FIRMA NIKA S. R. O.

V prvním březnovém týdnu nás opět navštívil p. Slaviša Zarič, jednatel firmy NIKA s. r. o. (Pro osvětlení paměti, tato firma odkoupila veškeré pozemky a nemovitosti v k. Svěradice od firmy FARM Svěradice. O tom jste byli již informováni v loňském říjnovém vydání našich novin.) Pan Zarič nás informoval o průtazích s předáním majetku, nicméně v nejbližších týdnech by vše snad mělo být vyřešeno. Současné nájmy zatím ponechá běžet do konce tohoto roku a poté se rozhodne, zda bude na všech pozemcích podnikat sám, nebo část pronajme jiným subjektům. Opět potvrdil, že jeho prioritním zájmem je v co nejkratším termínu odstranit zříceninu starého „teletníku“ na stavební parcele č. 121. Dále sdělil, že je již zpracovaná studie výstavby rodinných domků, které by měly vyrůst na zmíněné st. parcele a dále na přilehlých pozemcích č. 497/9 a 513/13. Ve spolupráci s obcí budou tyto parcely zasítovány a poté bude následovat zadání projektové dokumentace. V plánu je údajně výstavba patnácti domků, ale bude záležet na zájmu veřejnosti. Toto se samozřejmě nedá uskutečnit ihned, ale už to, že takový záměr existuje, je pro obec dobrá zpráva.

DEN VÍTĚZSTVÍ

U příležitosti státního svátku Dne vítězství, který slavíme 8. května, budou opět položeny věnce k našim památníkům tj. k pomníku padlým v 1. světové válce na návsi a také k památníku T. G. Masaryka, E. Beneše a osvobození Svěradic americkou armádou v parku u hřiště. Věnce položí zástupci obce už v pátek 6. 5.

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU

V sobotu 21. května opět proběhne svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Auta a kontejnery firmy BECKER-BOHEMIA budou přistaveny za Obecním úřadem od 8.00 hodin.

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA

Usnesení z 13. zasedání ZO ze dne 27.4.2016

Zastupitelstvo obce Svěradice:

1. schvaluje program 13. zasedání ZO;
2. volí NK: Vlčková Blanka, Šimánková Hana;
3. určuje OZ: Löffelmann Petr, Korbel Jar.;
4. bere na vědomí rozpravu o budoucím provozování vodo-hospodářského majetku obce a schvaluje zveřejnění záměru na nového provozovatele a dále souhlasí s vypovězením smlouvy s firmou AQUAŠumava k 31. 12. 2016;
5. schvaluje zápis a plnění usnesení z 12. zasedání ZO ze dne 26. 2. 2016;
6. schvaluje rozpočtové opatření obce Svěradice č. 1 roku 2016
7. schvaluje Smlouvu o bezúplatném převodu pozemků (p.č. 90/22, 96/8 a 497/18) podle zákona č. 503/2012, ve znění pozdějších předpisů mezi Státním pozemkovým úřadem se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 a Obcí Svěradice a pověřuje starostu obce podpisem;
8. doporučuje starostovi obce uzavřít Dodatek č. 2 k „Nájemní smlouvě na byt“ uzavřenou dne 30. 12. 2015 mezi Obcí Svěradice a panem Martinem Heimlichem, trvalé bydliště Velký Bor 49, 341 01 Horažďovice, kterým se prodlužuje nájemní poměr o 3 měsíce a to od 1.4.2016 do 30.6.2016;
9. doplnění usnesení č. 12 z 12. zasedání ZO ze dne 26.2.2016: na základě žádosti projektanta pana Dušana Kubeše, Fignerova 490, 388 01 Blatná souhlasí se stavbou přípojky NN pro soubor hospodářských staveb (stavebníci manželé Bednarikovi), která povede po pozemku p.č. 4020/1 ve vlastnictví obce k.ú. Svěradice a souhlasí s uzavřením smlouvy o smlouvě budoucí na zřízení věcného břemene s tím, že věcné břemeno bude zřízeno za jednorázovou úplatu 30 Kč/bm a pověřuje starostu obce podpisem;
10. na žádost ředitelky MŠ Svěradice paní Nadi Klasové, souhlasí s uzavřením Mateřské školy Svěradice v období letních prázdnin a to od pondělí 11. července do pátku 26. srpna 2016. Provoz bude zahájen v úterý 29. 8. 2016. Provoz bez dětí bude zahájen v pondělí 22. srpna 2016;
11. projednalo Žádost o projednání umístění stavby základnové stanice společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. a uložení napájecího kabelu na obecním pozemku a zajištění přístupu ke stanici po obecním pozemku podanou prostřednictvím paní Moniky Kriesmanové, Pikovická 7/870, 147 00 Praha 4 - Braník:
 - a) souhlasí se stavbou el. přípojky na pozemku p.č. 4023 v k.ú. Svěradice
 - b) souhlasí s uzavřením smlouvy o smlouvě budoucí na zřízení věcného břemene s tím, že věcné břemeno bude zřízeno za jednorázovou úplatu 50 Kč/bm;
12. schvaluje Dohodu o změně obecní hranice mezi obcí Svěradice a obcí Chanovice v rámci Jednoduché pozemkové úpravy v části k.ú. Svěradice a části k.ú. Holkovice a pověřuje starostu obce podpisem;
13. souhlasí s převodem věcného břemene VB č. 1009c12b3 (ČEZ) na parcele p.č. 518/4 v k.ú. Svěradice v souvislosti „žádosti o privatizaci“ předmětného pozemku;
14. schvaluje „Smlouvu o zřízení služebnosti inženýrské sítě“ na pozemku p.č. 76/3 v k.ú. Svěradice mezi manžely Františkem Jiřincem a Hanou Jiřincovou na straně jedné a Obcí Svěradice na straně druhé a pověřuje starostu obce podpisem;
15. bere na vědomí následující „Protokoly o zkoušce“ od firmy LABTECH s.r.o., Hygienická laboratoř Klatovy: č. 2613/2016 (místo odběru Svěradice, čp. 146 - OÚ - pitná voda) a č. 4299/2016 (místo odběru Svěradice VKV - odpadní voda);
16. souhlasí s objížděnou Komušín-Svěradice-Babín-Horažďovice-Horažďovice Předměstí a opačně z důvodu uzavírky silnice Komušín-Horažďovice Předměstí a opačně v sobotu 30. července 2016 na základě žádosti Automoto Klubu Pačejov v AČR;
17. schvaluje účast obce na elektronické dražbě týkající se pozemku p.č. st. 50 a stavby č.p. 47, která je součástí pozemku s tím, že max. částka se stanovuje ve výši 300 tis. Kč.

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE

SVĚRADICE

sobota 30. dubna

- 18.00 hodin

stavění májky na návsi

- 20.15 hodin

lampiónový průvod

start: u obecního úřadu

cíl: „Vzácný vršek“, kde bude zapalována hranice – pálení čarodějnic bude následovat opékání špekáčků v prostoru před Myslivnou

sobota – 7. května

- 15.00 hodin

DEN MATEK

pásmo dětí Mateřské školy Svěradice složené z básniček, písniček a scének

– vestibul KD

sobota – 28. května

- 15.00 hodin – **DĚTSKÝ DEN**

soutěže, hry a různé dovednosti pro děti

– prostor za obecním úřadem – pořádá místní spolek Pacienti

neděle – 12. června

- 14.00 hodin –

SVĚRADICKÁ HELIGÓNKA

II. ročník

– kulturní dům

HORAŽĎOVICE

pátek 6. května

- 15.00 hodin – **příjezd historických vozidel**

sobota – 7. května

- 12.25 hodin – **Mezinárodní mistrovství ČR – MOTOKROS JUNIOR**

– Svaté Pole

- 21.00 hodin – **ODYSSEA**

– rocková zábava s populární kapelou – KD Horažďovice

čtvrtek – 12. května

a pátek – 13. května

KINO OTAVA

- 20.00 hodin – **32 UTAJOVNÝCH STRAN / ZPRÁVA Z PEKLA (film ČR)**

Dvojici vězňů se podaří v roce 1944 útek z koncentračního tábora v Osvětimi... Dosáhnou svobody ale...

sobota – 21. května

- 21.00 hodin – **PARKÁN** – rocková zábava s oblíbenou kapelou – KD Horažďovice

neděle 22. května

– KINO OTAVA

- 20.00 hodin – **VOJTĚCH (film SR)**

Krize středního věku... co všechno

se může stát „ztracenému“ čtyřicátníkovi.

sobota 28. května

Music Club Houba Horažďovice

VELKÁ ZPÍVANÁ – OTEVŘENÍ STODOLY

HORAŽĎOVICKÁ PADESÁTKA

51. ročník druhého nejstaršího dálkového pochodu v Čechách

neděle – 29. května

- 15.00 hodin – **POSEZENÍ S PÍSNIČKOU**

K tanci a poslechu hraje OTAVANKA

CHANOVICE

pátek – 6. května

- 15.30 hodin – **zahájení výstavy**

SŠ Horažďovice obor Grafický design, zahájení turistické sezóny – vojenská kolona, hudba, zámecký areál

sobota – 18. června

- 18.00 hodin – **Letní koncert**

Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů, 20 let sdružení, zámecký areál

sobota – 25. června

- 9.00 hodin – **„Memoriál Pepy Kubaně v nohejbale“**, tradiční nohejbalový turnaj neregistrovaných hráčů v Dobroticích

NAŠE VESNICE
Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.

K tisku připravuje redakční rada ve složení:

šéfredaktor: Václav Dušek

redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelman

spolupráce: Ing. Cejnarová Ph.D. (editace), Mgr. Tomáš Stříbrný (jazyková korektura), Jindřiška Kalabzová (jka), Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

tisk: SV, spol. s r. o.

Počet výtisků: 200 ks; Neprodejné